

[Landbrugsministeren.]

drøftede man muligheden for at drage almindelig staldhygiejne ind under lovens område, hvilket jeg for mit vedkommende kunne tiltræde. Der var endvidere enighed om, at en ny lovgivning kun bør omfatte lån, der ydes indtil et vist maksimumbeløb og indenfor en nærmere fastsat pantsætningsgrænse. Da der imidlertid ikke hidtil har kunnet opnås enighed om, hvorfra lånemidlerne til den nye lovgivning skal fremskaffes, har et flertal i folketinget vedtaget det foreliggende lovforslag for en begrænset tid, så at landbrugsministeren bemyndiges til at anvende indtil 5 mill. kr. til at imødekomme andragender om lån eller tilskud til ajlebeholdere, møddingsteder og ensilagebeholdere, der indgår til de stedlige grundforbedringsudvalg inden 1. maj 1950.

Forslaget indeholder — således som det er vedtaget i folketinget — i det væsentlige kun den ændring i forhold til de ældre love, at lånenes maksimum for ajlebeholdere og møddingsteders vedkommende er forhøjet til 4 000 kr., i særlige tilfælde indtil 6 000 kr., og for ensilagebeholdernes vedkommende til 2 400 kr. pr. ejendom, dog i særlige tilfælde indtil 7 000 kr. pr. ejendom. Desuden er den afdragsfri periode nedsat fra 2 til 1 år efter lånenes optagelse.

Endelig er der som en ny bestemmelse ved forslagens § 9, stk. 2., tilføjet, at der i tilfælde, hvor anskaffelsesprisen for en ensilagebeholder eller for en over- eller under-silo alene andrager mellem 150 og 200 kr., kan ydes tilskud af statskassen på 50 kr., uanset om tilskuddet derved kommer til at overstige 1/4 af omkostningerne. I disse tilfælde er det, jfr. lovforslagets § 12, fastsat, at grundforbedringsudvalgenes honorarer kun skal udgøre 10 kr. for hver sag, der resulterer i bevilling af tilskud, og 5 kr. for andre sager.

Med disse bemærkninger skal jeg under hensyn til, at der som nævnt foreligger mange ubevilgede andragender om lån eller tilskud til ajlebeholdere og møddingsteder og ensilagebeholdere, anbefale, at forslaget gøres til genstand for en hurtig og velvillig behandling i det høje landsting.

Hans Hansen: Også ved dette lovforslags behandling må jeg melde mig som stedfortrædende ordfører, idet min partifælle, det ærede medlem hr. Chr. J. Hansen er forhindret i at være tilstede her i dag.

Den højtærede landbrugsminister har nu i sin forelæggelsestale udførligt gjort rede for dette forslag, som jeg på mit partis vegne skal anbefale. Det var jo ikke alene i krigs-

tiden, at det havde sin store betydning, at der blev truffet foranstaltninger til en bedre udnyttelse af naturgødningen for derved at spare på kunstgødningen, som det var omtrent umuligt at få indført. Ligeledes havde det sin store betydning under krigssituationen, at vi gennem opførelse af ensilagebeholdere kunne sikre os en del foderstoffer, hvis foderværdi man ellers havde fået igennem indførsel af foderkager. Men lige så vigtigt som det var under krigssituationen at foretage disse foranstaltninger, viser det sig at være det i den tid, vi nu lever i, idet det jo er sådan, at disse varer, enten det drejer sig om kunstgødning eller foderkager, for en stor dels vedkommende skal købes for de dyre dollars, som vi ved adskillige lejligheder hører, at det er så vanskeligt at få fat i. Derfor må det hilses med tilfredshed, at den højtærede landbrugsminister har fremsat dette lovforslag til gavn for vort økonomiske liv og hele vort genopbygningsarbejde, og det siger jeg den højtærede landbrugsminister tak for. Jeg skal som sagt anbefale forslaget til en meget hurtig behandling.

Johannes Jensen: På mit partis vegne kan jeg anbefale det foreliggende lovforslag om lån eller tilskud til ombygning eller opførelse af ajlebeholdere, møddingsteder samt ensilagebeholdere ved landbrugsejendomme til hurtig og velvillig behandling.

Der har i den senere tid været en del uro ude i landbefolkningen angående denne lovgivning, idet beløbene, som den højtærede landbrugsminister oplyste, var opbrugt, og man var da i tvivl om, hvorvidt der fortsat ville blive ydet lån eller tilskud eller begge dele. Konsulenterne har ringet mange gange for at spørge, hvad det blev til med loven. Nu er man endelig kommet så vidt, at lovforslaget er ved at blive vedtaget, så man kan fortsætte igen.

Efter devalueringen i efteråret blev det betydeligt dyrere at købe forderstoffer, og der er navnlig fra konsulenternes og sagskundskabens side i løbet af vinteren ført en stor kampagne for, at man skulle fortsætte disse arbejder, særlig med opførelse af ensilagebeholdere for at få endnu mere ensileret foder til at fodre malkekvæget med og derved spare indkøbet af de dyre olie-kager, hvorved man vil kunne spare ikke så få millioner kroner.

Bestemmelsen i § 6 om, at tilskudsbeløbene kun må anvendes til byggeomkostningerne og ikke til gravearbejdet finder jeg ganske naturligt.

Af folketingsudvalgets betænkning ses